

РЕШЕНИЕ

№ 1011

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8438** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, представлявана от председателя на Управителния съвет (УС), срещу РЕШЕНИЕ №РР-04-42/30.06.2022г. за отказ за издаване на Разрешително за ползване на повърхностен воден обект, издадено от директора на Басейнова дирекция „Д. район“ към Министерството на околната среда и водите (МОСВ).
Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила и в противоречие с приложимите материалноправни норми. Поддържа, че Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) не е изградила, нито възложила изграждането на съоръжението за чието строителство (ползване на воден обект) е било поискано издаването на разрешително за ползване на повърхностен воден обект – дере. Сочи, че за лот 4 на Автомагистрала (АМ) „Х.“ няма издадено Разрешение за строеж (РС) и поради това не е възлагано извършването на каквито и да е строителни дейности, включително стоманобетонен правоъгълен водосток 300/250 при км. 143+850 от АМ „Х.“, участък 4 от км. 139+340 (=137+911.52). Изтъква, че разрешителното за ползване на повърхностен воден обект по чл.44 и чл.46 от Закона за водите (ЗВ) е предпоставка за издаване на РС и съответно законността на съоръжението следва да се преценява в производството по одобряване на строителни книжа и издаване на РС. Твърди, че за изграждането на водни обекти, водностопански съоръжения и системи без издадено

РС, е предвидена административно-наказателна отговорност по чл.200, ал.1, т.2 ЗВ, но не е основание за отказ за издаване на разрешително за ползване, чрез изграждане на повърхностен воден обект. Чрез процесуалния си представител юрк. Т. – В. моли съда да отмени Решение №РР-04-42/30.06.2022г. и да осъди ответника за разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - ДИРЕКТОР на Басейнова дирекция „Д. район“ (Басейнова дирекция или БДДР), редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се явява и не се представлява по делото. В съпроводителното към административната преписка писмо с вх. №4272/19.07.2022г. по описа на Административен съд – Плевен, прави възражение за недопустимост на жалбата като подадена от лице без правен интерес и алтернативно я оспорва като неоснователна. Поддържа, че оспорваното Решение е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по Заявление с вх. №РР04-42/10.06.2022г., подадено от член на УС на А.. Директорът на Басейновата дирекция е бил сезиран с искане за издаване на Разрешително за ползване на повърхностен воден обект по чл.46, ал.1 ЗВ, с изключение на заустването на отпадъчни води, с цел „За изграждане на нови системи и съоръжения или реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения на линейна инфраструктура, пресичащи водни обекти – Изграждане на нов стоманобетонен правоъгълен водосток 300/250 при км. 143+850 от АМ „Х.“, участък 4 от км. 139+340 (=137+911.52) до км. 167+572 (=166+144.09). Според данните от Заявлението водният обект – предмет на използването е дере, което се намира във водосборния басейн на р. Тученица, с код: BG1VT200R008, а необходимата площ за изграждане на съоръжението е 340 м².

Във връзка с подаденото Заявление, на 21.06.2022г. длъжностни лица при ответника БДДР, в присъствие на директора на Областно пътно управление – [населено място], са извършили проверка на обект: Дере, намиращо се в землището на [населено място], [община]. За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол (КП) №1-ЦП-27/21.06.2022г. в който са отразени следните установявания: В момента на проверката на място в дерето е изграден нов стоманобетонен правоъгълен водосток с ширина и височина, измерени при проверката – 300/250 см. Изграденото съоръжение се намира в землището на [населено място], [община] с посочени географски координати. На вток и на отток са изпълнени стоманобетонени крилни стени, които завършват с бетонов праг. Към момента на проверката в дерето и през новоизградения правоъгълен водосток не протичат водни обеми, на терена няма налична строителна механизация и не се извършват строителни дейности. Съоръжението е изградено без да е издадено Разрешително за ползване на повърхностен воден обект по чл.46, ал.1 ЗВ.

За резултатите от извършената проверка и за констатираното нарушение на чл.46, ал.1, т.1 ЗВ директорът на Басейнова дирекция е уведомил председателя на УС на А. и подателя на заявлението (писмо изх. №КД-07-2145/22.06.2022г.) и последните са били

поканени за изясняване на фактите и за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Въз основа на констатациите, отразени в КП №1-ЦП-27/21.06.2022г. е съставен АУАН №1256/05.07.2022г., а въз основа на него е издадено Наказателно постановление (НП) №2045/22.11.2022г. с което, на основание чл.200, ал.1, т.2 във вр. с чл.46, ал.1, т.1 ЗВ, на А. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева.

В съответствие с изискването на чл.61, ал.6 ЗВ директорът на БДДР е изготвил Преценка на искането на А. от 30.06.2022г. за издаване на Разрешително за ползване на повърхностен воден обект относно:

1) Предвижданията на влезлите в сила планове за управление на речните басейни; 2) Съвместимост с обществените интереси и придобити права, включително за нуждите на населението от района на водоземането; 3) Съответствие с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство; 4) Възможност за съвместно използване на съществуващите и предвиждани за изграждане съоръжения за исканото водоземане или ползване; 5) Налични водни ресурси по количество и качество; 6) Съответствие на заявеното водно количество с целите на водоземане; 7) Наличие на други възможности за задоволяване на искането за водоземане и/или ползване; 8) Изпълнение на условията на чл.156б – 156ж ЗВ. Дадена е отрицателна преценка по т.3, тъй като предвижданият за изграждане водосток е вече изграден без изискващото се по ЗВ разрешително за ползване на воден обект и не е изпълнено изискването на т.3 от Решение по оценка за въздействието върху околната среда (О.) №2-2/2015 на МОСВ, в резултат на което административният орган е приел да не се открива процедура за издаване на разрешително за ползване повърхностен воден обект – дере, във водосборния басейн на р. Тученица.

Производството е приключило с издаване на процесното Решение №РР-04-42/30.06.2022г. с което, на основание чл.68, т.4 във вр. с чл.62, ал.1, т.3 ЗВ, е отказано издаване на Разрешително за ползване на повърхностен воден обект – дере, намиращо се във водосборния басейн на р. Тученица, с цел изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения на линейна инфраструктура, пресичащи водни обекти – аквадукти, мостове, преносни мрежи и проводи - изграждане на нов стоманобетонен правоъгълен водосток 300/250 при км. 143+850 от АМ „Х.“, участък 4 от км. 139+340 (=137+911.52) до км. 167+572 (=166+144.09), по подадено от А. Заявление с вх. №РР04-42/10.06.2022г. Според мотивите на административния акт, в нарушение на чл.46, ал.1, т.1, б. „б“ ЗВ, съоръжението – стоманобетонен правоъгълен водосток 300/250 при км. 143+850 от АМ „Х.“, е било изградено преди подаване на заявлението и без да е приключила процедурата по издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект чрез изграждане на исканото съоръжение. Обоснован е извод, че изграждането на съоръжението преди да е издадено и влязло в сила разрешително по Закона за водите, води до невъзможност за последващо издаване на заявеното разрешително за ползване на воден обект с цел изграждане на съоръжението, което вече е изпълнено.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните си изводи: Платежно нареждане №Е02963/10.06.2022г.; Скици на поземлен имот (ПИ) №, №15-632231/10.06.2022г., 15-632254/10.06.2022г., издадени от Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] (СГКК); Писмо с изх.

№СКЗЗВ-02-132-(1)/13.05.2020г. на директора на БДДР; Писмо с изх. №ЕО-24/29.07.2020г. на заместник министър на околната среда и водите; Писмо с изх. №О.-58/21.08.2020г. на заместник министър на околната среда и водите; Писмо с изх. №О.-58/08.02.2021г. на директор на Дирекция „Национална служба за защита на природата“ при МОСВ; Проектна документация за обект: Изграждане на АМ „Х.“ участък №4 от края на пътен възел „Славяни“/П. (пресичане с път II-35) до път III-301, включително пътен възел „Л.“.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следото:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице – участник в административното производство.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №РР-04-42/30.06.2022г. е постановено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.52, ал.1, т.4 ЗВ.

Настоящият решаващ състав приема обаче, че административният акт е издаден в нарушение на материалноправните норми.

Редът и условията за ползване на водите и на водните обекти са регламентирани в Закона за водите и подзаконовите нормативни актове по неговото приложение.

Съгласно чл.39 ЗВ използването на водите и водните обекти включва водовземане и ползване на водния обект. Разрешително за ползване на воден обект се издава в случаите, изрично и изчерпателно посочени в чл.46, ал.1 ЗВ, включително за изграждане на нови, реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения за: а) регулиране на оттока; б) линейна инфраструктура, пресичаща водни обекти - аквадукти, мостове, преносни мрежи и проводни; в) хидрогеоложки проучвания във връзка с дейностите по буква "з"; г) защита от вредното въздействие на водите; д) хидротехнически пристанищни съоръжения; е) плаващи съоръжения в язовири; ж) водовземане от повърхностни или от подземни води; з) реинжектиране и за инжектиране на води, за изкуствено подхранване на подземните води и за отвеждане на замърсители в подземните води - в случаите по чл.118а, ал.2. В чл.46а, ал.1 ЗВ изрично е установено, че разрешителното по чл.44 и чл.46 е необходимо условие за одобряване на проекта и за издаване на разрешение за строеж по реда на Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Условията и редът за издаване на разрешителни за водовземане и/или за ползване на воден обект са установени в Глава четвърта, Раздел II от ЗВ. За откриване на процедура за издаване на разрешително кандидатите подават заявление по образец, одобрен от министъра на околната среда и водите, в което се посочват данните, указани в чл.60, ал.1 ЗВ и съответно се прилагат документи, изчерпателно изброени в ал.2. Според чл.60, ал.4 ЗВ когато искането е за издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект за изграждане на нови системи и съоръжения, към заявлението се прилага и инвестиционен проект съгласно изискванията на ЗУТ (т.1). Органът компетентен да издаде разрешителното извършва проверка дали заявлението съдържа изискваните се информация и приложения съгласно обявения образец, отговаря ли съдържанието на приложените документи на изискванията на закона и

съответно извършва преценка по чл.62, ал.1 ЗВ, включително за съответствие с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство (т.3). Съгласно чл.62, ал.6 ЗВ преценката е писмена и е неразделна част от документацията, въз основа на която се издава разрешителното или отказът за издаване на разрешително.

Основанията за отказ да се издаде разрешително за водоземане или за ползване на воден обект по смисъла на чл.44 и чл.46 ЗВ, са изчерпателно посочени в чл.68 ЗВ. Такова основание според т.4 на цитираната разпоредба е неспазването на изискванията, посочени в закона.

Именно това е основанието, послужило за издаване на процесния отказ. Този извод административния орган е обосновал след като при извършване на преценката по чл.62, ал.1 ЗВ е приел, че искането не съответства с изискванията за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство. Следва да се отбележи, че в обстоятелствената част на административния акт реално липсват мотиви за това кои изисквания за опазване на околната среда, установени в международни договори и вътрешното законодателство не са били съобразени или са нарушени. Като фактическо основание за отказа е посочено, че при извършената проверка на място било установено, че в дерето е изграден нов правоъгълен водосток 300/250 см. без да е било издадено разрешително за ползване на воден обект по чл.46, ал.1, т.1, б. „б“ ЗВ и не е изпълнено условието по т.3 от Решение по О. №2-2/2015г., тъй като е налице вече изградено съоръжение.

Този извод е неправилен.

Настоящият решаващ състав приема, че само по себе си ползването на повърхностен воден обект чрез изграждане на нови системи и съоръжения или реконструкция или модернизация на съществуващи системи и съоръжения на линейна инфраструктура, пресичащи водни обекти, без издадено разрешително по чл.46, ал.1 ЗВ, не е основание за отказ по смисъла на чл.68, т.4 във вр. с чл.62, ал.1, т.3 ЗВ. За нарушение на забраната за ползване на повърхностен воден обект без основание (т.е. без издадено разрешително) или в отклонение от предвидените в разрешителното условия, законът – чл.200, ал.1, т.2 ЗВ, предвижда налагане на административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ на съответното физическо или юридическо лице и ако последното не подлежи на по-тежко наказание. Безспорно, ползването на повърхностен воден обект без издадено разрешително може да бъде основание за отказ по чл.68, т.4 във вр. с чл.62, ал.1, т.3 ЗВ, но само в случай, че самото искане за издаване на разрешително е недопустимо поради противоречие с конкретни изисквания за опазване на околната среда, регламентирани от международни договори и вътрешното законодателство. Тези изисквания обаче, следва да бъдат конкретно установени и назовани в мотивите на административния акт.

По делото не е представено Решение по оценка на въздействието върху околната среда №2-2/2015г. Това решение обаче, е публикувано на интернет страницата на МОСВ <https://www.moew.government.bg/bg/resheniya-po-ovos-2015-g/>. В т.3 от Решението (посочена като фактическо основание на отказа) е заложено условие във фазата на проектиране да бъдат спазени изискванията на ЗВ във връзка с разрешителния режим за ползване на воден обект при изграждане на линейна инфраструктура, пресичащи водни обекти за водоземане, за технологични нужди и с други цели и за заустване на отпадъчни води. При това и при наличие на цитираното условие, не се променя изводът на съда, че само по себе си използването на

повърхностен воден обект без разрешително по чл.46, ал.1 ЗВ, не е основание за отказ за издаването му в случай, че искането е съобразено с изискванията на закона, включително и най-вече тези по опазване на околната среда. В тежест на административния орган е обаче да посочи на кои конкретни законови норми не съответства искането и едва след това да постанови отказ за издаване на разрешително за ползване на повърхностен воден обект.

По друг начин стои въпросът с издаване на разрешение за строеж, доколкото процесното съоръжение за което се иска издаване на разрешително за ползване на воден обект е и строеж по смисъла на §5, т.38 ЗУТ. Съгласно изричната норма на чл.148, ал.7 ЗУТ разрешение за нов строеж в недвижим имот, в който съществува незаконен строеж, не се издава на лицето, извършило незаконния строеж, докато същият не бъде премахнат или узаконен. По въпроса за законността на строежа обаче, директорът на Басейнова дирекция не е компетентен да взема отношение. Както беше отбелязано, разрешителното за ползване на повърхностен воден обект е предпоставка за издаване на РС и за въвеждане на строежа в експлоатация, а не обратното (чл.46а, ал.1 и ал.2 ЗВ). Ако и доколкото процесното съоръжение е вече изпълнено неговата законност ще бъде преценявана в производството по издаване на РС.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №РР-04-42/30.06.2022г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай жалбоподателят е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №РР-04-42/30.06.2022г. за отказ за издаване на Разрешително за ползване на повърхностен воден обект, издадено от директора на Басейнова дирекция „Д. район“ към Министерството на околната среда и водите.

ОСЪЖДА БАСЕЙНОВА ДИРЕКЦИЯ „Д. район“, представлявана от директора, с адрес: 5800 П., [улица], да заплати на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“, представлявана от председателя на Управителния съвет, с адрес: [населено място], пл. „М.“ №3, сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №8438/2022г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред **Върховния административен съд** на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова